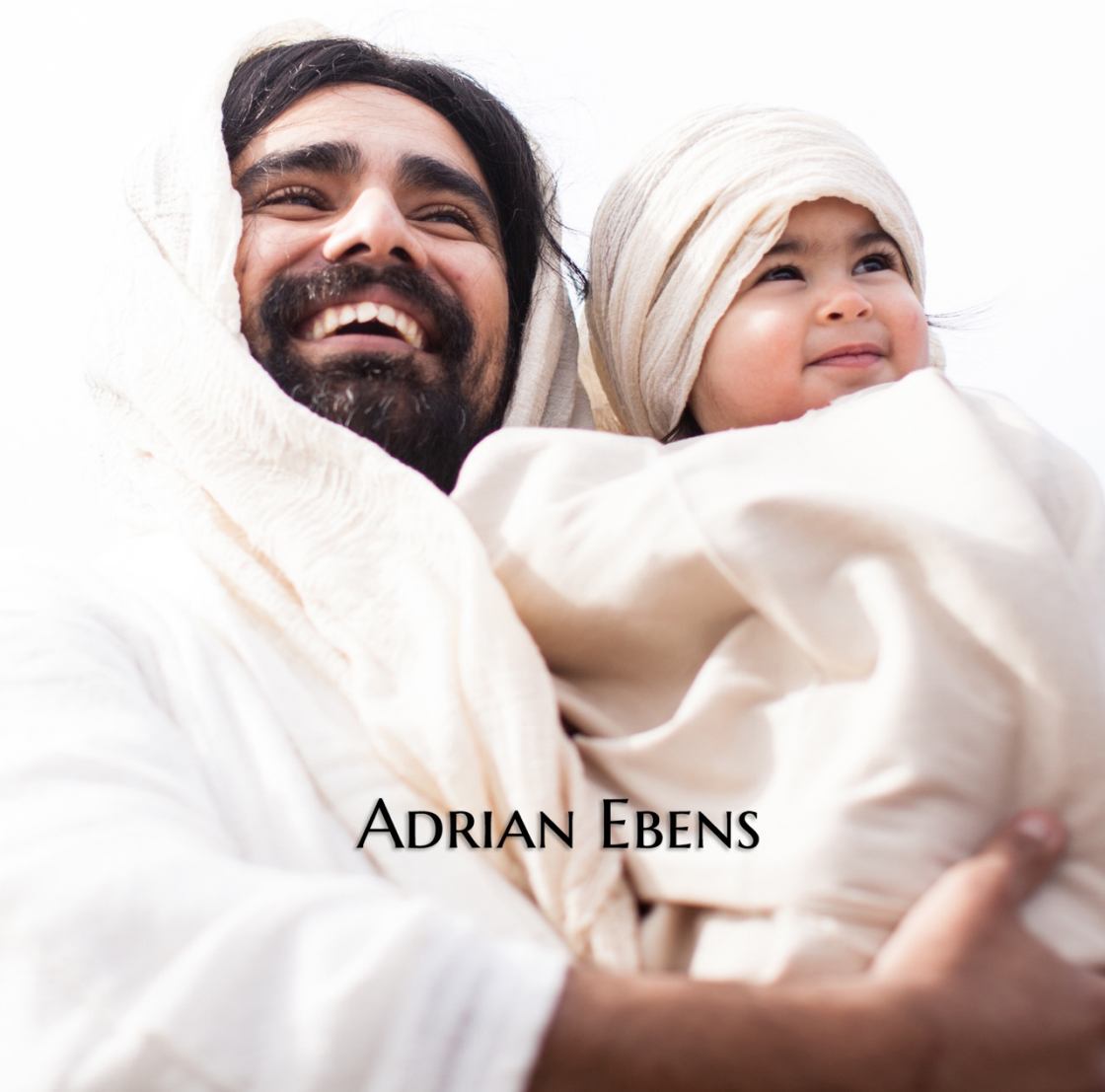

MISIUNEA LUI HRISTOS ÎN LUME

ADRIAN EBENS

MISIUNEA LUI HRISTOS ÎN LUME

ADRIAN EBENS

Traducerea: Alina Tudorică

DE CE A VENIT ISUS PE PĂMÂNT?

Venirea lui Isus pe pământ a fost un act de dragoste, bunătate și milă dincolo de înțelegerea noastră. Renunțarea la poziția Sa înaltă pentru a deveni o ființă umană ne uimește. Fiul lui Dumnezeu, maiestatea cerului S-a umilit pentru a se naște într-un staul ca un copil vulnerabil. Acest lucru ar trebui să topească mândria și ambiția inimii firești.

Întrebarea pe care trebuie să ne-o punem este de ce a venit? Care a fost mesajul și misiunea Sa? Rugăciunea lui Isus din noaptea de dinaintea răstignirii Sale ne arată scopul clar al misiunii Sale.

Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o să o fac. Ioan 17:4

Aici Isus ne prezintă lucrarea pe care Tatăl I-a dat-o să o împlinească. Lucrarea Sa a fost să Îl proslăvească pe Tatăl. Dar care este slava lui Dumnezeu? Moise L-a întrebat pe Dumnezeu și Dumnezeu i-a arătat slava Sa.

Moise a zis: ‚Arată-mi slava Ta!’ Exod 33:18

Domnul S-a coborât într-un nor, a stat acolo lângă el și a rostit Numele Domnului. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: ‚Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie (îndelung răbdător KJV), plin de bunătate și credincioșie (adevăr KJV), care Își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii și în copiii copiilor lor până la al treilea și al patrulea neam!’ Exod 34: 5-7

Dumnezeu descoperă aici caracterul Său. Îndurător, milostiv, îndelung răbdător, plin de bunătate și adevăr. Cât de important este să cunoștem aceste lucruri despre Tatăl nostru! Vedem că Isus a descoperit caracterul Tatălui Său. El ne-a arătat mila, harul, răbdarea, bunătatea și adevărul lui Dumnezeu.

Ce înseamnă că Dumnezeu pedepsește nelegiuirile părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam? Să vedem o afirmație asemănătoare din cele 10 porunci.

Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. Exod 20:4-6

Dumnezeul Bibliei este Dumnezeuul milei. Cei care întorc spatele adevăratului Dumnezeu și aleg un dumnezeu al răzbunării și pedepselor vor experimenta poate ceea ce au crezut în mod fals. Nu pentru că Dumnezeu le-ar face acest lucru, ci pentru că cei care îi întorc spatele lui Dumnezeu și ies de sub ocrotirea Sa se vor așeza în mâinile nimicatorului care este Satana.

Peste ele aveau ca împărat pe îngerul Adâncului, care pe evreiește se cheamă Abaddon, iar pe grecește, Apolion – Nimicatorul .
Apocalips 9:11

Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi. Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de nimicatorul. I Corinteni 10:9-10

Satana este nimicatorul, iar Hristos este Restauratorul. RH, 26 noiembrie 1895

Dumnezeu Își trimite îngerii să Îi vegheze și să Îi protejeze pe copiii Săi. Cei care Îl resping pe adevăratul Dumnezeu, după ani în care El a făcut apel la inima lor prin Duhul Sfânt, sunt lăsați până la urmă singuri în acord cu hotărârea lor. Așa s-a întâmplat cu Israel la distrugerea Ierusalimului după ce națiunea L-a respins pe Mesia.

Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi

cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut! Iată că vi se lasă casa pustie. Matei 23:37-38

Judecățile lui Dumnezeu nu vin direct de la El

Dumnezeu nu a pustiiat națiunea iudaică. El a lăsat ca națiunea iudaică să fie pustiiată de nimicitor.

Iudeii își făuriseră singuri cătușele; ei își umpluseră paharul răzbunării. „În distrugerea totală care a căzut peste ei, ca națiune, și în toate vaiurile care i-au urmat în împrăștierea lor, ei n-au făcut decât să culeagă ceea ce ei înșiși semănaseră. Profetul spunea: Pieirea ta, Israele, este că ai fost împotriva Mea”, „ai căzut prin nelegiuirea ta”. (Osea 13, 9; 14, 1). Suferințele lor sunt reprezentate adesea ca o pedeapsă care a venit asupra lor, ca urmare a hotărârii directe a lui Dumnezeu. În felul acesta, marele amăgitor caută să-și ascundă lucrarea. Printr-o respingere continuă a iubirii și a milei divine, **iudeii au făcut ca ocrotirea lui Dumnezeu să le fie retrasă, dar lui Satana i-a fost îngăduit să-i conducă după voința lui.** Cruzimile oribile care au avut loc la distrugerea Ierusalimului sunt o demonstrare a puterii răzbunătoare a lui Satana asupra acelor care se supun stăpânirii lui. - TV 35.2

Iată ce vrea să spună Dumnezeu atunci când spune că pedepsește nelegiuirile părinților în copii până la a treia și a patra generație a celor care îl urăsc. Cuvântul *a pedepsi* în limba ebraică înseamnă *a superviza, a avea grijă să, a însărcina, a aminti*. Dumnezeul nostru din ceruri permite ca deciziile fiecărei persoane să se înfăptuiască. El nu îi forțează pe oameni să se răzgândească. El supervizează cum fiecare persoană culege roadele propriei alegeri. Biblia explică acest lucru în felul următor:

Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească va secera din firea pământească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul va secera din Duhul viața veșnică. Galateni 6:7-8

Dumnezeu va îngădui ca semințele spirituale pe care oamenii le plantează să aducă rod fie pentru viața veșnică, fie pentru moarte. Dumnezeu supervizează procesul prin care fiecărei persoane i se permite să culeagă rodul propriilor hotărâri. Acesta este tot ce este corect să facă. Chiar dacă Dumnezeu suferă enorm atunci când permite acest lucru, El procedează în acest fel pentru că este îndelung răbdător și acordă tuturor libertate de alegere.

Mi s-a arătat că judecățile lui Dumnezeu nu ar veni direct de la Dumnezeu, ci indirect, din cauză că ei se situează în afara ocrotirii Sale. El îi avertizează, îi pedepsește, îi mustră și le arată singura cale pe care pot merge în siguranță, apoi, dacă aceia care au fost obiectul grijii Sale deosebite își vor urma cursul lor, independenți de Duhul lui Dumnezeu, după repetate avertismente, dacă ei își aleg singuri calea, El nu mai împuternicește pe îngerii Săi să împiedice atacurile hotărâte de Satana asupra lor. 14 MR 3

Există voci care susțin ca această afirmație enunțată de Ellen White nu constituie un principiu general, ci se referă la un eveniment specific întâmplat înainte ca ea să scrie acest lucru. Cu doua paragrafe mai devreme scria:

Am văzut că în viitorul apropiat Dumnezeu va retrage protecția cerului care îi ocrotea de puterea crudă a lui Satana de la cei pe care El i-a avertizat, i-a mustrat și le-a dat mare lumină, dar care nu și-au revizuit calea și nu au urmat lumina; Domnul îi va lăsa să urmeze judecata și sfaturile propriei lor înțelepciuni; ei vor fi pur și simplu lăsați în voia lor, protecția lui Dumnezeu va fi retrasă de la ei și nu vor mai fi apărați de lucrările lui Satana. Nimeni cu judecată și viziune limitată nu poate concepe grija pe care Dumnezeu o exercită prin îngerii Săi față de copiii oamenilor în călătoriile lor, în casele lor, atunci când mănâncă și beau. Oriunde sunt, ochiul Său este asupra lor. Ei sunt feriți de mii de pericole nevăzute de ei. Satana întinde curse, dar Domnul este permanent la lucru pentru a-și salva poporul de ele. 14 MR 2.3

Acesta este tocmai principiul pe care Dumnezeu îl exprimă în cele 10 porunci și principiul pe care Isus îl enunță în fata conducătorilor iudei când spune că li se va lăsa casa pustie. Aici găsim acest principiu enunțat ca principiu general în privința națiunilor care îl resping.

Dumnezeu are o socoteală cu națiunile. Nici o vrabie nu cade la pământ fără știrea Sa. Aceia care fac rău semenilor lor, spunând: “Cum poate ști Dumnezeu?” vor sta într-o zi față în față cu răzbunarea cea atât de mult amânată. În acest timp va fi manifestat față de Dumnezeu un dispreț ieșit din comun. Oamenii au atins un punct al impertinenței și neascultării, care arată că acea cupă a nelegiurii lor este aproape plină. Mulți aproape au trecut dincolo de limita harului. Curând Dumnezeu va arăta că El este cu adevărat Dumnezeul Cel viu. El va spune îngerilor: “Nu mai combateți pe Satana în eforturile lui de a nimici. Lăsați-l să-și aducă la îndeplinire ura lui de moarte împotriva copiilor neascultării; căci cupa nelegiurilor lor este plină. Ei au avansat de la o treaptă a răutății la alta, adăugând zilnic la fărădelegile lor. Nu Mă voi mai amesteca să-l împiedic pe nimicitor să-și facă lucrarea.” (R H, 17 septembrie 1901, par. 8)

Când Ellen White spune ce se va întâmpla în viitorul apropiat ea arată pur și simplu că principiul general pe care Dumnezeu îl folosește în privința apostaziei se va aplica în curând. Acesta nu este un eveniment singular. Acest principiu este ilustrat de aceste afirmații generale despre îngerii lui Dumnezeu.

Îngerii din curțile cerești sunt trimiși nu ca să distrugă, ci să vegheze și să păzească sufletele aflate în pericol, să îi salveze pe cei pierduți, să îi aducă pe cei rătăciți înapoi în turmă (RH, 10 mai 1906)

Îngerii nu vin pe pământ pentru a condamna și pentru a distruge, pentru a stăpâni și pentru a pretinde închinare, ci sunt soli ai milei care cooperează cu Căpetenia oștirii Domnului, cu agenții omenești care merg să caute și să salveze

oiaia pierdută. Îngerilor li se cere să tăbărescă în jurul celor care se tem și Îl iubesc pe Dumnezeu. (RH, 20 noiembrie 1893, par. 3)

Slavă Domnului că nu trimite îngeri pentru a nimici. El nu este nimicitor, ci restaurator.

Dumnezeu nu forțează pe nimeni

Pentru ca fiecare persoană să poată avea libertatea de a alege și de a culege roadele propriilor decizii, Dumnezeu nu trebuie să forțeze pe nimeni niciodată. Acest adevăr este clar exprimat în Biblie și în Spiritul Profetic.

Viața îmi este necurmat în mâna mea, și totuși nu uit Legea Ta.
Psalmi 119:109 KJV

Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, **alegeți astăzi cui vreți să slujiți:** sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de Râu, sau dumnezeilor amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.” Iosua 24:15

Când ești amenințat cu moartea de către o persoană pe care nu vrei să o urmezi, aceasta nu este libertate de alegere. Dacă Dumnezeu îi amenință că îi arde și îi distruge pe cei care refuză să Îl urmeze, nu le dă posibilitatea de a alege. În acest caz El îi forțează să Îl aleagă pe El. Dar guvernarea lui Dumnezeu nu este așa.

Exercitarea forței este contrară principiilor de guvernământ ale lui Dumnezeu; El dorește numai o slujire din iubire, și iubirea nu poate fi impusă; ea nu poate fi câștigată prin forță sau autoritate. Numai prin iubire se trezește iubirea. A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a-L iubi; caracterul Său trebuie să fie manifestat în contrast cu caracterul lui Satana. - HLL 22.1

Doar prin dragoste se trezește dragostea în suflet și suntem umpluți de dragoste pentru Isus și Tatăl Său. Îngerii se bucură să vadă că acest lucru se întâmplă în inima păcătosului.

Duhul Sfânt luminează, înnoiește și sfințește sufletul. **Îngerii privesc cu nespusă încântare rezultatele lucrării Duhului Sfânt în om.** Prin descoperirea farmecului atractiv al lui Hristos, prin cunoașterea dragostei Sale exprimate față de noi pe când eram încă păcătoși, inima încăpățanată cedează și se supune, iar păcătosul este transformat și devine un copil al lui Dumnezeu. **Dragostea este mijlocul pe care Dumnezeu îl folosește pentru a izgoni păcatul din sufletul omului. Prin dragoste, El schimbă mândria în umilință, vrăjmașia și necredința în dragoste și credință. El nu folosește mijloace de constrângere.** Isus se descoperă sufletului și dacă omul va privi prin credință la Mielul lui Dumnezeu, va trăi. (ST, 9 iunie 1890, par. 10)

Răzvrătirea nu trebuia să fie biruită prin forță. Puterea constrângătoare se află numai sub cârmuirea lui Satana. Principiile Domnului nu sunt de natura aceasta. Autoritatea Sa se bazează numai pe bunătate, milă și iubire și prezentarea acestor principii reprezintă mijloacele ce trebuie folosite. Cârmuirea lui Dumnezeu este morală, iar adevărul și iubirea trebuie să fie puterea predominantă. - HLL 759.1

Forța este ultimul resort al oricărei religii false. (ST, 6 mai 1897)

Dacă principiul forței este contrar guvernării lui Dumnezeu, cum este atunci posibil ca Dumnezeu să folosească aceste principii? Spiritul Profetic spune foarte clar că forța se găsește doar în guvernarea lui Satana.

Reprezentările lui Satana împotriva guvernării lui Dumnezeu și susținerea pe care le-o acordă celor care sunt de partea sa, au constituit o acuzație permanentă împotriva lui Dumnezeu. Nemulțumirile și plângerile sale sunt fără temeii. De aceea Dumnezeu i-a îngăduit să își demonstreze ipotezele. **Dumnezeu ar fi putut nimici pe Satana și pe simpatizanții săi tot atât de ușor cum cineva poate lua o pietricică și o poate arunca pe pământ. Dar făcând acest lucru ar fi oferit un precedent pentru exercitarea forței. Toate puterile**

constrângătoare se găsesc sub guvernarea lui Satana. Principiile Domnului nu sunt de acest fel. El nu poate proceda astfel. El nu ar oferi nici cea mai mică încurajare pentru nicio ființă umană să se ridice precum Dumnezeu peste o altă ființă umană, considerându-se îndreptățită să îi provoace suferință fizică sau psihică. Acest principiu este pe deplin creația lui Satana. (RH, 7 septembrie 1897, par.7)

Ni se spune că Dumnezeu ar fi putut să îl distrugă pe Satana și pe cei care îl urmează, dar ar fi creat un precedent pentru exercitarea forței. Aici este definit termenul forță. Forța înseamnă a-l distruge pe cel care ți se opune. Dumnezeu nu poate face acest lucru pentru că acestea nu sunt principiile Sale. Dumnezeu nu l-ar fi putut distruge în niciun fel pe Satana pentru că aceasta ar fi creat un precedent pentru folosirea forței. Ascultă cum Mărturia lui Isus continuă acest subiect în paragraful următor.

Principiile caracterului lui Dumnezeu erau temelia educației oferite permanent îngerilor în cer. Aceste principii erau bunătatea, mila și dragostea. Lumina clară trebuia recunoscută și acceptată în mod liber de toți cei care ocupau poziții de încredere și putere. Ei trebuia să accepte principiile lui Dumnezeu și prin prezentarea adevărului și a neprihăririi să îi convingă pe toți cei care erau în slujba lor. Aceasta era singura putere care trebuia folosită. **Forța nu trebuia niciodată folosită.** Toți cei care credeau că poziția le conferă puterea de a-i comanda pe tovarășii lor și de a le controla conștiința, trebuia să fie decăzuți din poziția lor. Pentru că aceasta nu este în planul lui Dumnezeu. (RH, 7 septembrie 1897, par.8)

Forța nu trebuie niciodată folosită, ceea ce înseamnă că distrugerea celor care se opun adevărului nu trebuie să se aibă niciodată loc. Doar prin dragoste se trezește dragostea.

Aceste principii trebuie să fie temelia educației din biserică lui Dumnezeu de astăzi. Legile date de El trebuie să fie păzite și respectate. Dumnezeu găsește plăcere în aceasta. Guvernarea Sa

este morală. **Nimic nu trebuie să se facă prin constrângere. Adevărul trebuie să fie puterea care domină.** Orice serviciu trebuie făcut de bună voie și din dragoste pentru Dumnezeu. Cei care sunt onorați cu poziții importante trebuie să Îl reprezinte pe Dumnezeu pentru că atunci când slujesc sunt în locul lui Dumnezeu. Acțiunile lor trebuie să corespundă întru totul slujbei importante pe care o au. Cu cât slujba este mai înaltă cu atât mai evident se va manifesta sacrificiul de sine dacă ei sunt potriviți pentru slujire. Orice inimă care este călăuzită de aceste principii va fi credincioasă. Dar când cei care pretind că sunt în slujba lui Dumnezeu recurg la acuzații, ei folosesc principiile lui Satana pentru a-l izgoni pe Satana; și aceasta nu va da niciodată roade. (RH, 7 septembrie 1897, par.9)

Cum am putea să le spunem oamenilor că dacă nu cred ceea ce credem noi Dumnezeu îi va arde și îi va distruge? Acest lucru înseamnă folosirea forței ceea ce implică folosirea constrângerii. Nu este posibil ca poporul lui Dumnezeu să lucreze astfel. Adevărul trebuie să fie puterea care domină. În următorul paragraf Ellen White continuă:

În sfatul cerului s-a hotărât ce principii să fie puse în acțiune pentru ca puterea lui Satana să nu fie distrusă deodată. Scopul lui Dumnezeu era să așeze lucrurile pe o bază sigură pentru veșnicie. I s-a dat timp lui Satana să își dezvolte principiile care stau la temelia guvernării sale. Universul cerea să vadă cum funcționează principiile despre care Satana spunea că sunt superioare principiilor lui Dumnezeu. **Ordinea lui Dumnezeu trebuie pusă în contrast cu ordinea lui Satana. Principiile pervertite ale guvernării lui Dumnezeu trebuie să fie descoperite.** Trebuie să se demonstreze că principiile neprihănitii exprimate în legea lui Dumnezeu sunt neschimbătoare, desăvârșite și veșnice. (RH, 7 septembrie 1897, par.10)

Remarcați că se spune că ordinea lui Dumnezeu trebuie să fie în contrast cu ordinea lui Satana. Ellen White explică cum acest contrast a fost evident când Isus a venit pe pământ.

Domnul i-a îngăduit Satanei să își demonstreze principiile. Dumnezeu a arătat că principiile Sale sunt drepte și prin ele a păstrat lumile necăzute și universul ceresc. Dar totul cu un preț enorm. Singurul Său Fiu preaiubit a fost dat ca victimă a Satanei. **Domnul Isus Hristos a dat dovadă de un caracter total opus caracterului lui Satana.** După cum marele preot a pus deoparte hainele sale preoțești și a făcut lucrarea în hainele albe de in ale unui preot obișnuit, tot astfel S-a golit de Sine și a luat chip de rob și a adus jertfa ca preot și ca victimă. ” (RH, 7 septembrie 1897, par.12)

Dacă Satana îi omoară pe cei care i se opun, iar Isus a dat dovadă de un caracter care este opus caracterului lui Satana, este evident că Hristos nu îi omoară pe cei care l se opun și nici Tatăl Său nu face acest lucru.

Dragostea nu poate fi poruncită. Biblia spune că dragostea desăvârșită izgonește frica. Dacă Dumnezeu amenință oamenii cu moartea înseamnă că Dumnezeu nu poate elibera pe nimeni de frică.

Misiunea lui Hristos

Având în minte aceste lucruri, aș dori să va prezint o serie de citate din Spiritul Profetic care descoperă în mod clar misiunea lui Hristos în lume. Așa cum spune Isus, misiunea Sa a fost să descopere slava caracterului Tatălui. În Ioan 17, începând cu versetul 2 unde afirmă că a venit să Îl proslăvească pe Tatăl, El spune:

Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău. Ioan 17:6

Dumnezeu a rostit numele Său lui Moise după cum spune în Exod 34:5. Aici Hristos ne spune că nu doar a rostit, ci a și descoperit numele Tatălui Său. Ceea ce înseamnă că ni L-a arătat pe Tatăl, după cum îi spune lui Filip:

Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: „Arată-ne pe Tatăl””? Ioan 14:9

Vă rog să citiți cu atenție următoarele citate pentru a vedea care a fost misiunea lui Hristos:

Dragostea, integritatea și desăvârșirea descoperite în Evanghelii sunt o descoperire pentru om a caracterului lui Dumnezeu. Dreptatea, bunătatea și bunăvoința care s-au văzut în caracterul lui Hristos trebuie repetate în viețile celor care acceptă privilegiile Evangheliei. Prin studiul cuvântului, trebuie să Îl vedem așa cum este și uimiți de vederea desăvârșirii divine trebuie să creștem în același chip. **Noi trebuie să înțelegem că Evanghelia descoperă în mod deplin slava Domnului. Este oglinda care descoperă sufletului convertit caracterul lui Dumnezeu. Dumnezeu este descoperit în caracterul desăvârșit al Fiului Său** pentru ca noi să înțelegem ce înseamnă să fi făcut după chipul lui Dumnezeu și ce putem deveni dacă privind permanent vom permite să fim schimbați din ‘slavă în slavă’ (ST, 24 februarie 1909, par. 3)

Evanghelia ne este descoperită în primele patru cărți ale Noului Testament. În aceste cărți ne este descoperită slava deplină a Domnului. Iată cum prezintă Pavel acest lucru:

Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului. 2Corinteni 3:18

Hristos îi spune lui Filip că atunci când Îl vede pe El vede exact cum este Tatăl.

În Hristos Dumnezeu a văzut reflectarea propriului Său chip. Dumnezeu s-a manifestat în carne datorită identificării depline dintre caracterul Său și caracterul lui Hristos. Și oștile cerești au fost uimate de cum s-a putut manifesta Dumnezeu în carne, “taina ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui.” (ST, 15 aprilie 1897, par. 10)

Ni se spune că manifestarea lui Hristos în carne a descoperit pe deplin caracterul lui Dumnezeu. În timp ce Hristos a fost pe pământ, a descoperit identificarea totală cu caracterul lui Dumnezeu.

Dumnezeu cere de la copiii Săi desăvârșirea. Legea Sa este o transcriere a caracterului Său și este norma tuturor caracterelor. Acest standard veșnic este prezentat tuturor, pentru ca astfel să nu fie nici o greșeală cu privire la felul oamenilor din care Dumnezeu dorește să-și alcătuiască împărăția Sa. **Viața Domnului Hristos aici pe pământ a fost o expresie desăvârșită a Legii lui Dumnezeu** și, când aceia care pretind că sunt copii ai lui Dumnezeu devin asemenea Domnului Hristos în caracter, atunci ei vor fi ascultători de poruncile lui Dumnezeu. (PDH 315.1)

Dacă viața lui Hristos pe pământ a fost expresia desăvârșită a legii lui Dumnezeu, ce mai spune Spiritul Profetic despre legea lui Dumnezeu?

Legea lui Dumnezeu este tot atât de sfântă ca și Dumnezeu. Ea este o revelare a voinței Sale, o transcriere a caracterului Său, expresia iubirii și înțelepciunii divine. (PP 52)

Dacă viața lui Hristos de pe pământ este o expresie desăvârșită a legii lui Dumnezeu, dacă legea este la fel de sfântă ca și Dumnezeu și este transcrierea caracterului Său, atunci Hristos când a fost pe pământ a descoperit pe deplin caracterul lui Dumnezeu. Având în minte aceste lucruri, citiți această afirmație inspirată:

Hristos nu a ucis niciodată pe nimeni (CTr, 284.4)

Este tocmai ce ne spune legea lui Dumnezeu:

Să nu ucizi (Exod 20:13)

Să urmărim logica:

1. Viața lui Hristos de pe pământ a fost expresia desăvârșită a legii lui Dumnezeu.
2. Hristos nu a ucis niciodată pe nimeni.
3. Legea spune: Să nu ucizi.
4. Prin urmare, Dumnezeu nu ucide pe nimeni.

Este la fel de simplu ca atunci când Biblia spune că există un singur Dumnezeu și un singur Domn. Lumea creștină face acest adevăr simplu foarte complicat, dar nu este. Lumea creștină face de asemenea foarte complicată ideea că Dumnezeu ucide când Hristos nu a făcut acest lucru, iar El este descoperirea fidelă a Tatălui.

Cei care au experimentat binecuvântarea lui Dumnezeu ar trebui să fie cele mai recunoscătoare persoane. Ei ar trebui să Îi adreseze lui Dumnezeu cuvinte de mulțumire pentru că Hristos a venit în asemănare cu carnea păcătoasă, îmbrăcând divinitatea cu umanitatea pentru a prezenta lumii desăvârșirea lui Dumnezeu în propriul Său caracter. El a venit să Îl arate pe Dumnezeu nu ca pe un judecător aspru, ci ca pe un tată iubitor. 'Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.' Dumnezeu este dragoste. Acesta este marele adevăr pe care Hristos a venit să îl descopere lumii. **Satana a reprezentat atât de greșit lumii caracterul lui Dumnezeu încât omul s-a îndepărtat de Dumnezeu; dar Hristos a venit să arate lumii atributele Tatălui, să reprezinte întipărirea Ființei Lui.** 'Fac așa cum Mi-a poruncit Tatăl.' 'Aceasta este porunca pe care

am primit-o de la Tatăl.’ Scopul misiunii lui Hristos în lume a fost să Îl descopere pe Tatăl. (ST, 11 aprilie 1895, par. 2)

Hristos este întipărirea Ființei Lui după cum ni se spune în Evrei 1:3. Ellen White spune că Hristos a venit în lume pentru a arăta atributele Tatălui ca o întipărire a Ființei lui Dumnezeu. După care face o afirmație de excepție:

Scopul misiunii lui Hristos în lume a fost să Îl descopere pe Tatăl. (ST, 11 aprilie 1895, par. 2)

Această afirmație este tocmai ce spune Ioan 17:4. Misiunea lui Hristos a fost să Îl descopere pe Tatăl. Mulțumim Domnului pentru aceste afirmații clare.

Hristos a înălțat caracterul lui Dumnezeu, atribuindu-l slava și acordându-l credit pentru **scopul misiunii Sale pe pământ, acela de a-i face pe oameni dreți prin descoperirea lui Dumnezeu. În Hristos li s-a arătat oamenilor harul părintesc și desăvârșirea fără seamăn a Tatălui.** În rugăciunea Sa de dinaintea răstignirii, El a spus: ‘Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor.’ ‘**Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o să o fac.**’ Când obiectivul misiunii Sale a fost atins – descoperirea lui Dumnezeu lumii – Fiul lui Dumnezeu a anunțat că **lucrarea Lui s-a încheiat și caracterul Tatălui a fost făcut cunoscut oamenilor.** (ST, 20 ianuarie 1890, par. 9)

Nu există niciun dubiu în privința scopului misiunii lui Hristos de pe pământ. Scopul Său a fost acela de a-i face pe oameni dreți prin descoperirea lui Dumnezeu. Comentariul lui Ellen White la Ioan 17:4 explică în mod minunat misiunea lui Hristos:

Când obiectivul misiunii Sale a fost atins – descoperirea lui Dumnezeu lumii – Fiul lui Dumnezeu a anunțat că lucrarea Lui s-a încheiat și caracterul Tatălui a fost făcut cunoscut oamenilor. (ST, 20 ianuarie 1890, par. 9)

Cât de minunat să știi că în misiunea Sa pe pământ Hristos ne-a arătat cum este Tatăl. Putem fi siguri că Îl cunoaștem pe Tatăl prin Hristos. Astfel Hristos este calea spre Tatăl, adevărul despre Tatăl și viața Tatălui.

Ei trebuie să practice principiile cerului aici pe pământ ca să devină membri ai familiei din ceruri. **Viața lui Hristos din această lume trebuia să ofere o reprezentare în caracterul Său a măreției extraordinare a caracterului lui Dumnezeu.** Cuvintele Sale trebuia să dea viață pentru ca prin cuvintele și faptele Sale, ei să poată avea o concepție corectă despre caracterul Său. Creștinii nu trebuie să uite nicio clipă că trebuie să fie urmași ai lui Hristos în toate lucrurile. (MS II – 1895. 10)

Aceste afirmații nu pot fi înțelese greșit. Cum ar putea oamenii să spună că Hristos a venit să descopere mila lui Dumnezeu pe pământ ca apoi să descopere dreptatea lui Dumnezeu? Acest lucru ar distruge încrederea în inspirația Bibliei și a Spiritului Profetic.

În ciuda eforturilor lor de a pune piedici lucrării Lui, Hristos câștiga și la Ierusalim o influență asupra poporului, mai mare chiar decât a lor. Mulțimea, care nu se interesa de discursurile rabinilor, era atrasă de învățătura lui Hristos. Oamenii puteau să înțeleagă cuvintele Lui și inima lor se încălzea și era mângâiată. **El vorbea despre Dumnezeu nu ca despre un judecător plin de răzbunare, ci ca despre un tată milos și descoperea chipul lui Dumnezeu ca fiind oglindit în propria persoană. Cuvintele Lui erau ca un balsam pentru sufletele rănite.** Atât prin cuvinte, cât și prin lucrările milei Sale, El distrugea puterea apăsătoare a vechilor tradiții și a poruncilor omenești și prezenta iubirea lui Dumnezeu în bogăția ei inepuizabilă. (HLL, 204.4)

Ce exprimare minunată! Când a fost pe pământ, Hristos a oglindit caracterul Tatălui. El a fost o reprezentare perfectă.

Așa a fost și așa va fi până la sfârșitul timpului. Păcatul este caracteristica lui Satana și va lupta mereu împotriva binelui. Spiritul lui Cain se manifestă în toate religiile false. **Lucrearea lui Satana este de a condamna și distruge, de a lua libertatea omului și de a-i distruge viața.** Călcarea legii îi va conduce mereu pe oameni să acționeze ca agenți ai lui Satana, să împlinească scopurile lui împotriva lui Dumnezeu și a neprihănirii. **La Nazaret Hristos Și-a anunțat lucrarea de a restaura și a ridica, de a aduce pace și fericire. El a venit în această lume ca reprezentant al Tatălui și a descoperit puterea Sa divină dând viață celui mort, dând sănătate și putere celui bolnav și celui suferind. El a venit în această lume ca pomul vieții. Satana este în război cu Hristos, Restauratorul divin. Agenții săi s-au aliat împotriva lucrării Mântuitorului de a-l ridica și a-l înobilă pe om. Prima moarte din lumea noastră a fost cauzată de aplicarea principiilor lui Satana. Chiar de atunci Hristos și urmașii Săi au fost obiectul urii sale demonice.** (ST, 21 martie 1900, par. 13-15)

În acest citat diferențele sunt clare. Lucrearea lui Satana este de a condamna și a distruge, de a lua libertatea și de a distruge viața. Lucrearea lui Hristos este de a restaura, de a ridica și de a aduce pacea. Ce diferența minunată! Facând această lucrare, Hristos L-a descoperit pe Tatăl. Am simțit o mare bucurie citind aceste paragrafe. Sper ca și voi să încercați aceeași bucurie.

Prin Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Tatăl se descoperă lumii într-o manieră mult mai completă. Isus le spunea ucenicilor: „Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum încolo Îl veți cunoaște; și L-ați și văzut.” „Doamnă”, I-a zis Filip, „arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns.” Isus i-a zis: „De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl.” Sufletele a mii de oameni strigă astăzi: „Arată-ni-L pe Tatăl și ne este de ajuns. Nu putem spune că Dumnezeu este Tatăl nostru până nu Îl vedem.” Isus le spune acestor suflete ce i-a spus lui Filip: „De atâta vreme sunt cu voi și

nu M-ai cunoscut?” Mi-ați văzut lucrările, Mi-ați ascultat învățăturile, ați fost martor la minunile pe care le-am făcut în numele Tatălui și tot nu înțelegeți cum este Dumnezeu? **M-am rugat cu voi și pentru voi și tot nu înțelegeți că sunt calea, adevărul și viața și că în viața Mea v-am descoperit caracterul Tatălui? Eu sunt strălucirea slavei Tatălui, sunt reflectarea fidelă a persoanei Sale. “Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui. Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea. Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl” (ST, 9 iunie 1890, par. 1)**

Nu e interesant? Și noi astăzi avem aceeași problemă pe care o avea Filip. El nu reușea să înțeleagă că Hristos este reprezentarea deplină a Tatălui. Aproape întreaga lume creștină suferă de aceeași orbire. Să Îi mulțumim Domnului Isus că ni L-a arătat pe Tatăl când a venit în această lume.

Hristos a venit în această lume ca să devină jefă pentru noi. El a venit ca să descopere ochilor nostri nestematele adevărului, să le așeze într-un cadru nou – cadrul adevărului. El a scos din seiful lui Dumnezeu lucruri noi și vechi ca noi să fim capabili să identificăm legăturile în marele plan de mântuire. Prin jertfele din sistemul iudaic, suntem îndreptați către Hristos, Mielul lui Dumnezeu care a luat păcatul lumii. Hristos a venit pentru a se angaja în conflictul cu dușmanul lui Dumnezeu și al omului, pe acest pământ, sub privirile universului ceresc. **Dar de ce a fost nevoie să ducă lupta în fața celorlalte lumi? Pentru ca Satana a fost un înger slăvit și când a căzut a amăgit pe mulți îngeri să i se alăture în lupta sa împotriva guvernării divine. El a lucrat la mințile îngerilor așa cum lucrează astăzi la mințile oamenilor. El pretindea că îi este loial lui Dumnezeu, dar susținea că îngerii nu trebuie să fie sub lege. Prin influența**

sa, el a întipărit ideile sale, revolta, vrăjmășia și ura sa față de legea lui Dumnezeu în mintea îngerilor din ceruri. El a provocat căderea omului prin aceleași ispite prin care a provocat căderea îngerilor; și bătălia trebuia dată în lumea în care și-a propus să își expună principiile revoltei sale pentru ca toți să poată vedea adevărata natură și rezultatele neascultării față de marele standard moral al lui Dumnezeu. El L-a prezentat pe Dumnezeu într-o lumină falsă, îmbrăcându-L cu atributele sale. Hristos a venit pentru a-L reprezenta pe Tatăl în adevăratul Său caracter. El a arătat că Tatăl nu este un judecător arbitrar, care este gata să aducă judecăți asupra oamenilor și care se bucură să îi condamne și să îi pedepsească pentru faptele lor rele. Domnul i-a arătat caracterul Său lui Moise pe munte. „Domnul S-a coborât într-un nor, a stat acolo lângă el și a rostit Numele Domnului. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie, care își ține dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul, dar nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat.” (ST, 18 noiembrie 1889, par. 6)

Ce descoperire sublimă a Tatălui! Ellen White ne spune foarte frumos de ce a trebuit să vină Hristos pe pământ. Satana i-a amăgit pe mulți în ceruri cu privire la caracterul lui Dumnezeu așa cum a amăgit întreaga rasă umană. Hristos a descoperit adevărul despre cum este Dumnezeu.

Aceasta este descrierea pe care Dumnezeu ne-a dat-o despre caracterul Său. Isus a venit să reprezinte bunătatea, mila și dragostea Tatălui, iar Satana era plin de vrăjmășie împotriva Fiului lui Dumnezeu și încă de la nașterea Sa râvnea să Il distrugă. El a lucrat prin crudul Irod pentru a-și împlini planurile, dar Domnul a păstrat viața copilului Isus și a dejucat planurile celui rău. Viața lui Hristos a fost permanent în pericol. De multe ori, chiar după ce oamenii l-au

ascultat cuvintele Sale minunate și au văzut manifestările puterii Sale în vindecarea celor bolnavi și binecuvântarea celor din jurul Lui, voiau să Îl distrugă. El ura păcatul cu o ură desăvârșită. Viața curată, fără pată a lui Isus a stârnit ura lui Satana și a națiunii depravate; pentru că Hristos nu avea păcat și în gura Sa nu s-a găsit înșelăciune. Națiunea iudaică era plină de îndoială și prejudecată, ceea ce i-a făcut să Îl urască pe Fiul lui Dumnezeu. Din cauza necredinței lor, ei erau de partea vrăjmașului, sub controlul celui rău. (ST, 18 noiembrie 1889, par. 7)

Uitându-se în jos și văzând amăgirile în care au fost aduși oamenii, cerul a văzut că un Instructor divin trebuia să vină pe pământ. Prin reprezentările greșite aduse de vrăjmaș, mulți au fost atât de amăgiți încât s-au închinat unui Dumnezeu fals, îmbrăcat cu atributele caracterului lui Satana. Cei aflați în ignoranță și întuneric moral trebuie să aibă lumină, lumină spirituală; pentru că lumea nu Îl cunoaște pe Dumnezeu și El trebuie descoperit înțelegerii lor. **Adevărul a privit din cer și nu a văzut reflectarea imaginii sale pentru că nori deși de întuneric spiritual învăluie lumea. Doar Domnul Isus a putut risipi norii pentru că El este lumina lumii.** Prin prezența Sa a putut risipi umbrele întunecate pe care Satana le-a pus între om și Dumnezeu. (CT 28.1)

Fiul lui Dumnezeu a venit pe acest pământ ca să descopere oamenilor caracterul Tatălui pentru ca ei să învețe să I se închine în duh și adevăr. A venit ca să sădească adevărul în lume. El a deținut cheile tuturor comorilor înțelepciunii și a putut deschide uși stiinței și a descoperit depozite ascunse de cunoaștere care era esențială pentru mântuire. Lumina care luminează pe orice om venit în lume, orice fază a adevărului a fost evidentă pentru El. (CT 28.2)

În puritatea vieții Sale L-a descoperit pe Tatăl și slava Tatălui strălucea din caracterul Lui. Desăvârșirea Tatălui

a fost arătată în fața lumilor necăzute, în fața inteligențelor cerești și a oamenilor păcătoși. În lucrarea de mijlocire a lui Hristos, dragostea lui Dumnezeu a fost descoperită în desăvârșirea ei oamenilor și îngerilor. Biruind ispita și suferind testul din pustie, biruind în locul nostru, își îndreaptă pașii spre Calvar și în perfecțiunea umanității cuprinde lumea, iar în plinătatea divinității Sale susține tronul lui Dumnezeu și proclamă rezultatul conflictului Său teribil cu vrajmașul, exclamând: „Acum stăpânitorul acestei lumi este aruncat afară”, acum a fost distrus ultimul vrăjmaș (ST, 27 iunie 1895, par. 7)

Tot ce-i este necesar omului să cunoască sau poate cunoaște despre Dumnezeu a fost descoperit în viața și caracterul Fiului Său. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu, singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.” (Ioan I, 18) **Luând natura omenească asupra Sa, Hristos a venit ca să fie una cu neamul omenească și, în același timp, să-L descopere pe Tatăl nostru ceresc făpturilor omenești păcătoase.** El a fost făcut în toate lucrurile asemenea fraților Săi. El a devenit trup, așa cum suntem noi. El a flămânzit, a însetat și a obosit. El era întărit prin hrană și reînviat prin somn. El S-a făcut părtaș la viața oamenilor, și totuși El a fost nepătatul Fiu al lui Dumnezeu. El a fost străin și pelerin pe pământ — în lume, dar nu din lume; ispitit și încercat cum sunt ispițiți și încercați azi bărbații și femeile, totuși a trăit o viață fără păcat. **Blând, îndurător, plin de simpatie, continuu atent față de alții, El reprezenta caracterul lui Dumnezeu și continuu era prins în slujirea lui Dumnezeu și a omului.** (Mărturii, vol. 8, pag.286)

Cât din caracterul lui Dumnezeu a fost descoperit în Fiul?

Intregul caracter al lui Dumnezeu a fost descoperit în Fiul Său, toate posibilitățile cerului sunt prezentate pentru acceptarea omului în Fiul Celui fără de margini. Calea de întoarcere a omului

spre Dumnezeu și spre ceruri nu are piedici. Adâncimile fără egal ale iubirii Salvatorului au fost demonstrate. Și dacă această manifestare a iubirii lui Dumnezeu pentru copiii oamenilor nu reușeste să îi atragă pe oameni la El, nimic nu o va putea face. (ST, 30 decembrie 1889, par. 6)

Unirea lui Hristos cu Dumnezeu era o bucurie constantă pentru Dumnezeu pentru că **știa că există Cineva în lume care nu reprezintă greșit caracterul Său. În Hristos El a văzut reflectarea propriului Său caracter. Urmașii Săi trebuie să experimenteze aceeași unire care este cea mai mare dorință a lui Dumnezeu. Pentru această unire s-a rugat El.** [Ioan 17:17-21, citat] (14MR 220.2)

În Hristos Dumnezeu a văzut reflectarea propriului Său chip. **Dumnezeu se manifesta în trup pentru că caracterul Său era identic cu caracterul lui Hristos. Faptul că Dumnezeu se manifesta în acest fel în trup a fost o minune pentru ființele cerești, “taina ținută ascunsă din veșniciei și în toate veacurile”** (ST, 15 aprilie 1897, par. 10)

Dumnezeu nu a lăsat nimic nefăcut din ceea ce putea face pentru noi. El ne-a dat un exemplu perfect al caracterului Său în caracterul Fiului Său. Și aceasta este lucrarea urmașilor Săi ca în timp ce privesc măreția fără seamăn a vieții Sale și a caracterului Său, să crească în asemănare cu El. Privind la Isus și răspunzând dragostei Sale, ei vor reflecta chipul lui Hristos. (RH, 15 februarie 1898)

Satana a așezat asupra lui Dumnezeu atributele sale. **Hristos a venit în această lume pentru a descoperi caracterul lui Dumnezeu așa cum este el în realitate.** El este reprezentarea perfectă a Tatălui. Viața Sa fără păcat trăită în natura omenească pe acest pământ este o respingere hotărâtă a acuzațiilor lui Satana împotriva caracterului lui Dumnezeu. (Bible Training School, 1 octombrie 1902)

Hristos este modelul nostru, exemplul sfânt și desăvârșit care ne-a fost dat să îl urmăm. (Manuscript 65, 1894)

Doar Hristos Îl putea reprezenta pe Tatăl omenirii, iar ucenicii au avut privilegiul să privească această reprezentare timp de peste trei ani. (HLL 664)

Învățătorul din cer, nimeni altcineva decât Fiul lui Dumnezeu, a venit pe pământ pentru a descoperi caracterul Tatălui înaintea oamenilor, pentru ca aceștia să I se poată închina în duh și adevăr. Domnul Hristos le-a arătat oamenilor că îndeplinirea strictă a ceremoniilor și ritualurilor nu-i va mântui; căci Împărăția lui Dumnezeu este de natură spirituală. Domnul Hristos a venit pe pământ pentru a sădi sămânța adevărului. El deținea cheile tuturor comorilor înțelepciunii și a putut deschide ușile științei, pentru a scoate la lumină bogății nedescoperite ale cunoașterii, esențiale pentru mântuire. **El le-a prezentat oamenilor ceea ce era corect, în contradicție cu reprezentările vrăjmașului cu privire la caracterul lui Dumnezeu, și a căutat să transmită oamenilor dragostea Tatălui ceresc care „atât de mult a iubit lumea, încât a dat pe singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”.** (Ioan 3, 16.) El le-a prezentat oamenilor necesitatea rugăciunii, a pocăinței, a mărturisirii și a părăsirii păcatului. El i-a învățat cinstea, răbdarea, îndurarea, mila, îndemnându-i să-i iubească nu numai pe cei care i-au iubit pe ei, ci și pe cei care îi urăsc, care îi tratează cu dispreț. Prin aceasta El le-a descoperit caracterul Tatălui, care a avut îndelungă răbdare, care a avut milă, a fost plin de îndurare, încet la mânie și plin de bunătate și de adevăr. Cei care au acceptat învățătura Lui au avut parte de paza îngerilor, care au fost trimiși cu însărcinarea de a-i întări, de a-i lumina, pentru ca adevărul să poată reînnoi și sfinți sufletul. (Principiile fundamentale ale educației creștine, 173)

Descriind scopul misiunii Sale aici, pe pământ, Domnul Hristos spunea: „Dumnezeu M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor căpătarea vederii 'să dau drumul celor apăsați'”. (Luca 4, 18.) Aceasta a fost lucrarea Sa. El umbla din loc în loc, făcând bine și vindecând pe toți cei ce erau apăsați de diavolul. Erau sate întregi unde în nici o casă nu se mai auzea vreun gemăt datorat bolii, pentru că Domnul Hristos trecuse prin ele și vindecase toate suferințele. **Lucrarea Sa dădea mărturie despre misiunea Sa divină. Dragostea, mila și compasiunea erau manifestate în fiecare act al vieții Sale, inima Sa se deschidea cu multă simpatie fiilor oamenilor. El a luat asupra Sa natura omenească, pentru ca în acest fel să poată satisface mai bine nevoile omului.** Oamenii cei mai săraci și cei mai umili nu se temeau să se apropie de El. Chiar și copilașii erau atrași de El. Aceștia simțeau o plăcere deosebită să stea pe genunchii Săi și să privească fața Sa expresivă, blândă și iubitoare.CH 11.2

Hristos nu ascundea adevărul, dar totdeauna îl rostea cu iubire. În legăturile Sale cu oamenii, El dădea pe față cel mai atent tact și o atenție profundă și plină de bunătate. El n-a fost niciodată nepolitic și n-a rostit nici un cuvânt aspru, nefolositor. N-a pricinuit niciodată unui suflet sensibil o durere inutilă. Domnul Hristos nu critica slăbiciunea omenească. El a rostit adevărul, dar totdeauna l-a rostit cu iubire. **A denunțat fățărnicia, necredința și nedreptatea, dar lacrimile se simțeau în vocea Lui atunci când rostea muștrările Sale tăioase.** El a plâns pentru Ierusalim, cetatea pe care o iubea, dar care a refuzat să-L primească pe El, care este calea, adevărul și viața. Ei L-au lepădat pe El, Mântuitorul, dar Domnul le arăta o blândețe plină de compasiune. Viața Sa a fost o viață de renunțare de sine și de o atentă purtare de grijă pentru alții. Orice suflet era prețios înaintea Sa. În timp ce Se purta întotdeauna cu demnitate divină, El Se pleca cu gingășie spre fiecare membru al familiei lui

Dumnezeu. Vedea în toți oamenii suflete căzute în păcat, pentru mântuirea cărora El venise. **Acesta este caracterul Domnului Hristos, așa cum este descoperit în viața Sa. Acesta este caracterul lui Dumnezeu căci din inima Tatălui se revarsă asupra fiilor oamenilor torențele milei divine manifestate în Isus Hristos. Mântuitorul cel iubitor și milostiv era Dumnezeu „arătat în trup”.** (I Timotei 3, 16.). CH 12.1

Hristos a venit în această lume și a îmbrăcat divinitatea Sa cu umanitatea, luând asupra Sa natura omului. El a venit ca să treacă prin experiențele oamenilor, să treacă pe unde a căzut Adam, să răscumpere eșecul său, să întâlnească și să biruie vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului pentru ca prin harul Său omul să poată fi biruitor și în cele din urmă să stea cu El pe tronul Său. El a intrat pe terenul de luptă și în această lume cât atomul, lupta dintre Hristos, Prințul vieții și Satana, prințul întunericii trebuia dusă. **Prin cădere, omul a devenit copilul celui rău, robul lui Satana, vrăjmașul lui Dumnezeu. Satana a reprezentat greșit caracterul lui Dumnezeu, iar omul care fusese creat după chipul lui Dumnezeu s-a îndoit de dragostea Tatălui ceresc,** nu a crezut cuvântul Său și a manifestat necredință îndărătnică și răzvrătire împotriva cerințelor Sale. (BEcho, 1 noiembrie 1892, par.2)

Hristos a venit să reprezinte caracterul Tatălui Sau, să îl recâștige pe om să îi fie loial lui Dumnezeu, să îl împace pe om cu Dumnezeu. El și-a propus să îl întâlnească pe vrăjmaș și să îi demaște manevrele pentru ca omul să poată alege cui vrea să slujească. Satana fusese Lucifer, purtătorul luminii, cel care răspândea slava lui Dumnezeu în ceruri și al doilea ca putere și măreție după Hristos. Cuvântul inspirat îl descrie ca pe unul care “ajunsesesi la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.” Dar Lucifer a pervertit frumusețea și puterea cu care fusese înzestrat de către Creator și lumina sa a devenit întuneric. Când în urma răzvrătirii sale a fost alungat din

ceruri, s-a hotărât să îl facă pe om victima sa și pământul împărăția sa. L-a învinuit pe Hristos de răzvrătirea sa și din ură față de Dumnezeu, a căutat să Îl rănească prin căderea omului. În fericirea și pacea Edenului, el a întrezărit fericirea pe care o pierduse pentru totdeauna și s-a hotărât să trezească în inimile creaturilor lui Dumnezeu aceeași amărăciune pe care el însuși o simțise și să transforme cântecele lor de laudă și mulțumire în reproșuri la adresa Creatorului lor. (BEcho, 1 noiembrie 1892, par 3)

Marele medic cooperează cu fiecare efort făcut în favoarea omenirii suferinde pentru a da lumină trupului și viață și restaurare sufletului. De ce face acest lucru? Stana a venit în această lume și l-a dus pe om în ispită. Prin păcat a venit boala și suferința pentru că am cules ceea ce am semănat. Apoi **Satana l-a făcut pe om să dea vina pe Dumnezeu pentru suferința care nu este altceva decât urmarea călcării legilor fizice. În acest fel Dumnezeu este acuzat pe nedrept și caracterul Său reprezentat greșit.** Este acuzat de lucruri pe care Satana le-a făcut. Dumnezeu dorește ca poporul Său să demaște aceste minciuni ale vrăjmașului. Lui i-a încredințat lumina evangheliei sănătății și ca reprezentanți ai Săi trebuie să ducă lumina altora. (Christian Educator, 1 octombrie 1898, par. 9)

Tot cerul este interesat de salvarea omului și lucrarea trebuie făcută repede ca împărăția lui Dumnezeu să poată veni și pământul să fie umplut cu cunoștința lui Dumnezeu, precum apele acoperă marea. **Marea dorință a inteligențelor cerești este ca caracterul lui Dumnezeu, atât de mult timp reprezentat și interpretat greșit, să poată fi reprezentat corect celor care au fost amăgiți de tacticile vrăjmașului. Satana a pus asupra lui Dumnezeu propriile Sale atribute** și nu este acesta timpul ca numele lui Hristos să fie mărit între păgâni? Dumnezeu îi cheamă pe cei care au fost luminați să strângă rândurile și să înceapă un război agresiv împotriva bastioanelor celui rău. (HM, 1 septembrie 1892, par. 6)

Singura speranță pentru rasa căzută este în împăcarea cu Dumnezeu. **Satana L-a prezentat atât de greșit pe Dumnezeu încât omul nu mai are o concepție corectă despre caracterul divin. Hristos a venit în lume și prin planul de mântuire i-a descoperit omului că “Dumnezeu este iubire”** (Messenger, 7 iunie 1893, par. 2)

Hristos a venit să Îl prezinte pe Tatăl omului. El a descoperit lumii natura lui Dumnezeu. **Satana L-a prezentat greșit pe Tatăl. El L-a zugrăvit ca pe o ființă plină de răzbunare, lipsit de răbdare, milă și dragoste. El L-a îmbrăcat cu propriile sale atribute. Dar Hristos a venit și a luat asupra Sa umanitatea pentru a descoperi omenirii adevăratul caracter al Tatălui.** Iar noi trebuie să Îl prezentăm pe Hristos lumii ca reprezentându-L pe Tatăl. (RH, 30 aprilie 1889, par. 8)

Satana a prezentat greșit caracterul lui Dumnezeu. El L-a îmbrăcat cu propriile sale atribute. L-a prezentat ca pe o ființă foarte inflexibilă. I-a împiedicat pe oameni să vadă adevăratul caracter al Tatălui, aruncând umbra sa între oameni și Cel divin. **Hristos a venit în lumea noastră pentru a înlătra această umbră. El a venit să Îl prezinte pe Tatăl. El a spus: “Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl.”** El s-a rugat ca ucenicii Săi să fie una cu El, după cum El este una cu Tatăl. **Oamenii spuneau ca această unire cu Hristos este imposibilă, dar Hristos a făcut acest lucru posibil, aducându-ne în armonie cu El datorită vieții Sale și jerfei Sale.** De ce să ne îndoim de dragostea și puterea lui Dumnezeu? De ce să nu ne așezăm de partea credinței? Vedeți farmecul și atracția lui Isus? Incercați să călcați pe urmele Sale. El a venit să Îl descopere lumii pe Tatăl și ne-a încredințat nouă lucrarea de a prezenta dragostea, puritatea, bunătatea și simpatia Lui față de copiii oamenilor. (ST, 15 aprilie 1889, par. 6)

Isus a venit pe acest pământ pentru a prezenta lumii caracterul Tatălui. El a spus: “Cine M-a văzut pe Mine, a

văzut pe Tatăl.” Satana a prezentat greșit caracterul lui Dumnezeu și L-a așezat într-o lumină falsă. Dar Isus a venit pentru a descoperi dragostea Tatălui și compasiunea Sa pentru copiii căzuți ai oamenilor. Când cei care sunt slujitorii lui Dumnezeu au fețele întunecate și se plâng, ei Îl prezintă greșit pe Tatăl lor din ceruri. Ei întăresc ceea ce a afirmat Satana despre caracterul lui Dumnezeu. Ei spun lumii: “Este greu să Îi slujești lui Dumnezeu. Să ții legea lui Dumnezeu înseamnă robie.” Lucru total fals. Ce pune jug pe grumazul oamenilor? Supunerea față de lege? Nu, nicidecum. Cei care păzesc legea sunt liberi. Cel care calcă legea este în robie. Blestemul legii nu cade peste cei care doresc să împlinească preceptele sfinte ale lui Dumnezeu prin credință în Răscumpărătorul. Ei sunt acoperiți de neprihănire. Ei sunt în pace cu Dumnezeu prin Domnul Isus Hristos. (ST, 30 septembrie 1889, par. 7)

În timpul lucrării Sale, Isus a fost urmărit peste tot. Preoții și conducătorii erau mereu pe urmele Sale. **Ei au înțeles greșit misiunea și lucrarea Sa. A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Îngerii urmăreau pas cu pas conflictul. Ei vedeau duhul și lucrarea vrăjmașului.** Ei priveau cu uimire uneltirile folosite de Satana împotriva Fiului lui Dumnezeu. **Ei vedeau cum cel care fusese al doilea în putere și mărime după Isus căzuse atât de jos încât îi influența pe oameni să Îl vâneze pe Hristos pe unde mergea, din cetate în cetate.** Când Hristos era în Grădina Ghetsemani, vrăjmașul Îi apăsa sufletul cu întuneric. Nici măcar ucenicii nu Îi erau alături în acel ceas de încercare. Ei au auzit rugăciunea agonizantă care ieșea de pe buzele Sale livide și tremurânde, dar curând somnul i-a biruit și L-au lăsat pe Învățătorul lor aflat în suferință să lupte singur cu puterile întunericului. (ST, 25 noiembrie 1889, par.1)

Dacă oamenii nu Îl vor cunoaște pe Dumnezeu așa cum a fost descoperit de Hristos, nu își vor forma niciodată un

caracter după asemănarea divină și prin urmare nu Îl vor vedea niciodată pe Dumnezeu. Pentru îngerii din ceruri este uimitor faptul ca cineva care L-a cunoscut odată pe Dumnezeu să devină nepăsător și să lase ca mintea să îi fie absorbită de interese vremelnice și atenția să îi fie distrasă de la Dumnezeul cerurilor ca să uite în mod voit și nesăbuit de Creatorul său și să Îl înlocuiască cu alți domni și dumnezei. În zilele noastre există mulți domni și dumnezei și Satana și-a propus să se interpună între Dumnezeu și sufletul omului pentru ca omul să nu Îl mai slăvească pe Dumnezeu prin păzirea legii Sale. Satana s-a îmbrăcat cu haine strălucitoare de înger și vine la oameni ca un înger de lumină. El face ca sufletul vinovat să vadă lucrurile în mod greșit ca să urască lucrurile pe care ar trebui să le iubească și să iubească lucrurile pe care ar trebui să le urască și să le disprețuiască. **Dumnezeu îi este atât de greșit reprezentat încât nu îi mai interesează să Îl păstreze pe adevăratul și viul Dumnezeu în cunoștința lor și se întoarce la închinarea la dumnezei falși. Nu își dă seama că dragostea lui Dumnezeu întrece orice asemănare și Hristos a descoperit această dragoste unei lumi căzute.** Ioan a cerut ca lumea să privească dragostea extraordinară a lui Dumnezeu când a spus: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El.” (RH, 9 martie 1897, par. 10)

Satana a reprezentat greșit caracterul lui Dumnezeu în fața lumii și l-a ispitit pe om să se răzvrătească. Dar **Isus a venit să arate în propria Sa viață și în propriul Său caracter care este adevărata natură a Tatălui. Pe oriunde mergea, Îl descoperea pe Dumnezeu ca pe un Dumnezeu cu o dragoste infinită și cu o compasiune fără margini.** (ST, 18 mai 1891, par. 2)

Sfințenia lui Dumnezeu se descoperă în persoana și lucrarea lui Hristos **pentru că Hristos a venit să Îl descopere pe Tatăl.**

Satana și-a aruncat umbra în calea omenirii și a prezentat greșit caracterul lui Dumnezeu. Lupta lui Satana nu a încetat când a fost izgonit din curțile cerești. L-a urât pe Hristos pentru poziția Sa din curțile cerești și L-a urât și mai mult când el și-a pierdut poziția. L-a urât atunci când a venit la o lume distrusă pentru a arăta milă și compasiune pentru o rasă de păcătoși. Prin marele preot și farisei, ura lui Satana s-a manifestat față de Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. (ST, 11 decembrie 1893, par. 8)

Descoperirea Tatălui de către Hristos a fost darul lui Hristos pentru lume.

Satana L-a îmbrăcat pe Tatăl cu propriile sale atribute, dar **Hristos L-a prezentat în adevăratul Său caracter plin de dragoste și bunăvoință. Prezentarea caracterului Său făcută de Hristos a fost ca un nou dar pe care Hristos l-a făcut lumii.** Isus spunea în rugăciunea către Tatăl: „Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei.” „Nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.”

Fiul lui Dumnezeu a declarat că lumea a fost privată de cunoașterea lui Dumnezeu. Dar această cunoaștere de înaltă valoare **a fost darul Său special, comoara inestimabilă pe care a adus-o lumii. Exercițând prerogativele Sale de suveran, le-a transmis apostolilor cunoaștința despre caracterul lui Dumnezeu** pentru ca ei să o ducă lumii. Singura națiune care pretindea că se închină adevăratului Dumnezeu la venirea lui Hristos nu avea o înțelegere corectă a caracterului Său. Ei stăteau pe scaunul lui Moise, dar nu Îl prezentau pe Dumnezeu așa cum Îl prezentase Moise, ci conform prezentării distorsionate a lui Satana. Caracterul lui Dumnezeu a fost contrafăcut în fața poporului. Adevărul a fost atât de acoperit de tradiție, religia a fost

atât de împovărată cu lucrările și poruncile făcute de om încât puritatea și strălucirea adevărului erau complet ascunse, iar virtutea era considerată de neatins. Religia care exista l-a lăsat pe om fără Dumnezeu și fără nădejde în lume. Dar Soarele Neprihănirii strălucește în întunericul dens al superstiției și erorii, înlătură norul și **Se prezintă pe Sine ca Unul în care locuiește toată plinătatea dumnezeirii precum reprezentarea fidelă a Tatălui. Aceasta este solia Lui pentru lume: “Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.”** (ST, 27 iunie 1892, par. 3-4)

Misiunea lui Hristos în lume descoperă ceea ce Tatăl ar fi făcut în ORICE situație de urgență. Cea mai mare urgență cu care universul s-a confruntat a fost marea controversă. În Isus Hristos se descoperă ce face Tatăl.

Lucrarea bunului samaritean reprezintă misiunea lui Hristos în lume. **Mântuitorul nostru a venit să descopere caracterul Tatălui, să prezinte dragostea Sa pentru om. El a acționat exact cum Tatăl ar fi acționat în ORICE situație de urgență.** Hristos a manifestat față de noi o dragoste pe care dragostea omenească nu o va egala niciodată. El a murit pentru a-i salva pe cei care sunt vrăjmașii Săi. El s-a rugat pentru cei care L-au ucis. Când suntem loviți și pe moarte El are milă față de noi. El nu o să treacă pe partea cealaltă și să ne lase să pierim fără ajutor și fără speranță. El nu a rămas în căminul Său sfânt și fericit unde era cinstit de ființele cerești care ar fi dorit să facă lucrarea în locul Său. El a văzut nevoia noastră imensă. A preluat cazul nostru, s-a identificat cu interesele omenirii. A devenit „om al durerii și obișnuit cu suferința .... El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (HM, 1 octombrie 1897, par. 7)

Hristos este Restauratorul divin care nu folosește niciodată forța.

Profeția a afirmat clar natura împărăției lui Hristos. **El plănuia o guvernare care să nu folosească forța, ai cărui supuși să nu cunoască oprimarea.** Guvernările pământești sunt simbolizate prin animale sălbatice, dar în împărăția lui Hristos oamenii sunt chemați să privească nu bestii feroce, ci Mielul lui Dumnezeu. **El nu a venit ca un tiran fioros, ci ca Fiu al omului. Nu a venit să cucerească națiunile prin puterea de fier, ci “să aduc vești bune celor nenorociți, să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război, izbăvirea; să mângâi pe toți cei întristați.”** **El a venit ca un Restaurator divin,** aducând omenirii chinuite și oprimate harul îmbelșugat al cerului pentru ca prin puterea neprihănirii Sale, omul, oricât de căzut și degradat ar fi, să poată fi părtaș la divinitate. (RH, 18 august 1896, par.3)

Vedem chestiunea care a fost în dispută la 1888. Avea legătură cu caracterul lui Dumnezeu.

“La întâlnirea de la Kensas, rugăciunea mea către Dumnezeu a fost ca puterea vrăjmașului să fie sfărâmată, iar **poporul care a fost în întuneric să își deschidă inimile și mințile în fața soliei pe care Dumnezeu le-a trimis-o, să vadă adevărul, nou pentru multe minți, ca pe un adevăr vechi într-un cadru nou. Înțelegerea poporului lui Dumnezeu a fost întunecată pentru că Satana a prezentat greșit caracterul lui Dumnezeu. Domnul nostru bun și binevoitor a fost prezentat înaintea oamenilor îmbrăcat cu atributele lui Satana și bărbații și femeile care au căutat adevărul, L-au privit atât de mult timp pe Dumnezeu într-o lumină falsă încât le este foarte greu să înlăture norul care întunecă slava Lui de vederea lor.** Mulți au trăit într-o atmosferă de îndoială și pare aproape imposibil pentru ei să se prindă de nădejdea pusă în fața lor în evanghelia lui Hristos” (RH, 23 iulie 1889)

Următorul citat este un mod minunat de a încheia această colecție de citate.
Hristos nu distruge. El face mai bun orice atinge. Slava Lui!

Ar trebui să urmărim cu mare atenție fiecare lecție care ne-a fost
dată prin viața și învățătura Sa. El nu nimicește. El face mai bun
orice atinge. E.G.W. Scrisoarea 135 1897 (I SM 118)

MISIUNEA LUI HRISTOS ÎN LUME

Hristos a înălțat caracterul lui Dumnezeu, atribuindu-I slava și acordându-I credit pentru scopul misiunii Sale pe pământ, acela de a-i face pe oameni dreți prin descoperirea lui Dumnezeu. În Hristos li s-a arătat oamenilor harul părintesc și desăvârșirea fără seamă a Tatălui. În rugăciunea Sa de dinaintea răstignirii, El a spus: **‘Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor.’ ‘Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o să o fac.’** Când obiectivul misiunii Sale a fost atins – descoperirea lui Dumnezeu lumii – Fiul lui Dumnezeu a anunțat că lucrarea Lui s-a încheiat și caracterul Tatălui a fost făcut cunoscut oamenilor. (Signs of the Times, 20 ianuarie 1890, par. 9)